

என் அண்ணா!

வில்லியன் ஸ்டான்லி

நான் இயேசுவின் தம்பி யாக்கோபு. ஏழை குடும்பத்தில், நாசரேத் என்னும் ஊரில் பிறந்த நாங்கள் ஐந்து சகோதரர் மற்றும் சகோதரிகள். அப்பா தச்சர், அம்மா இல்லத்தரசி. வளர்ந்தபோது எங்கள் அண்ணன் வித்தியாசமாகவே இருந்தார். முரண்டுபிடித்த எங்களைப்போலல்லாது பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிவார். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றால் அயலகத்தவரின் செல்லமானார். தேவ கரம் அவர்மீது இருந்ததில் சந்தேகமில்லை. நாங்கள் அவரோடு சண்டைபோட அம்மா, அப்பா அனுமதிப்பதில்லை. ஏதோ அதிசயப் பிறவிபோல் அவரை நடத்தினர். அவர் கோபப்படமாட்டார், எங்களைப்போல் தப்புத்தண்டாக்களில் ஈடுபட மாட்டார். நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் வேத வாக்கியங்களைப் படிப்பதும் ஜெபிப்பதுமாக இருந்தாலும் சாயங்காலம் எங்கனோடு சேர்ந்து விளையாடுவார். குடும்ப ஜெபத்தில் சரமாரியாக வசன மழை பொழிந்து எங்களை அசத்துவார். எனக்குப் பத்து வயதாயிருக்கும்போது வருடா வருடம் செல்வதுபோல எருசலேமிற்குப் பண்டிகைக்குச் சென்றோம். திரும்பின போது மூன்றாம் நாள் அவரைக் காணவில்லை. அம்மா, அப்பா பதட்டத்தோடு திரும்பப் பொடிநடையாய் எருசலேம் சென்றால் அங்கே வேத பண்டிதரோடு ஆலயத்தில் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்! (லூக் 2:42-52). அவரை என்னவென்று சொல்வது!

அப்பா இறந்தபோது இயேசு வாலிபனாயிருந்தாலும் குடும்பப் பொறுப்பை தன்மீதே ஏற்றுக் கொண்டு எங்களைக் கவனித்தார். தச்சுவேலை கற்பித்துப் பயிற்றுவித்தார். தச்சுக்கலையின் நுணுக்கங்களை அவரிடமிருந்தே கற்றுக்கொண்டேன். அன்போடும் அரவணைப்போடும் எங்களைப் பராமரித்தாலும் அவரது உறுதியான அதிகாரம் எங்களுக்கு எரிச்சல் மூட்டியது. அவரே எல்லா தீர்மானங்களையும் எடுத்தார். ஒத்துக்கொள்ள சிலவேளை கடினமாயிருந்தாலும் அது எங்களுக்கு நல்லதாகவே முடியும்.

ஒருமுறை அவரோடு ஒரு கலியாணத்திற்கு கானாவூர் சென்றிருந்தோம். திராட்சரசம் இல்லை என்று ஏதோ கிசுகிசுப்பு. பின்பு சூப்பர் ரசம் பரிமாறப்பட்டது. பின்புதான் அது அண்ணா செய்த அற்புதம் என்று அறிந்தோம். ஆனாலும் அவரது திறமையைப் பாராட்ட எங்களுக்கு மனமில்லை (யோவா 2:1-12). அவருடைய பல நண்பர்களும் எங்களுடனே சுற்றித் திரிந்து எங்கள் குடும்ப உறவுக்குள் நுழைந்தது வேண்டா வெறுப்புதான். என்ன செய்ய? (வச12).

அண்ணன் பிறந்த விதத்தைப் பெற்றோர் சொன்னது எங்களுக்குப் புராணக் கதைபோல் தெரிந்தது. அவர் மேசியா என்பதை நாங்கள் நம்பாவிட்டாலும் அவர் எங்களைக் கோபித்துக் கொள்ளவில்லை. அவர் எங்களுக்கு அண்ணன், அவ்வளவுதான். மிகச் சாதாரணமாக, எங்களைப் போல் ஒருவராக, எங்களோடு உண்டு, உறங்கினார். அவரை நேசிக்கிறேனா, வெறுக்கிறேனா என்று எனக்கே தெரியவில்லை.

அவருக்குத் திருமணம் யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது திடீரென குண்டைத் தூக்கிப் போட்டார் — முழுநேரப் பிரசங்கியாகப் போறாராம். அதிர்ச்சியடைந்தோம்! ஆனால் வீட்டுக் காரியங்களைக் கவனிக்கச் சிறந்த பயிற்சி ஏற்கனவே அவர் அளித்திருந்ததினால் எங்கள் கால்களிலேயே நிற்க முடிந்தது. சொல்லப்போனால் ஒரு விதத்தில் ஆறுதல்தான் — அவரது பிடியிலிருந்து விடுதலைதானே?

எங்கள் உறவினன் யோவானைப்போல இவரும் தனக்குச் சீடர்களைச் சேகரிக்கிறார் என்ற செய்தி எட்டியது. யோவான்தான் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருக்கிறானே, பின்னர் இவருக்கு ஏனிந்த வேலை? அற்புதங்களைச் செய்கிறாராமே! இந்தக் கூத்தை யெல்லாம் நம்புவது யார்? புயலை அடக்கினாரென்றால் அந்த நேரத்தில் யதேச்சையாய் கடல் அமர்ந்திருக்கும், அது அவரது வார்த்தையாலே என்று நினைத்திருப்பார். இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விளைவுகளுக்கு விளக்கங்கொடுக்க முற்பட்டோம்.

பன்னிரண்டு சீடருடன் துவங்கின அவரது ஊழியம் ஆலமரமாக வளர்ந்தது.

ஒரு சனிக்கிழமையன்று குடும்பமாக ஜெபாலயத்திற்குச் சென்றிருந்தோம். திடீரென்று அண்ணன் எழுந்துச் சென்று மேடையிலிருந்து பிரசங்கிக்கத் துவங்கியது எங்கள் எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சியளித்தது. சபையார் ஆச்சரியத்துடன், “இவனுக்கு இந்த ஞானமும் பலத்த செய்கைகளும் எப்படி வந்தன? இவன் தச்சனுடைய மகனல்லவா? இவன் தாய் மரியாள் என்பவள் அல்லவா? யாக்கோபு, யோசே, சீமோன், யூதா என்பவர்கள் இவனுக்குச் சகோதரர் அல்லவா? இவன் சகோதரிகளெல்லாரும் நம்மிடத்தில் இருக்கிறார்கள் அல்லவா? இப்படியிருக்க இவ்வெல்லாம் இவனுக்கு எப்படி வந்தது?” என்று பேசிக்கொண்டது எங்கள் காதுகளில் விழுந்தது. பழக்கப்பட்டவன் என்பதினாலே அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்பதை அவர்கள் நம்பாதது அண்ணாவுக்கு வருத்தமே. நாங்களும் தான் நம்பவில்லை (மத் 13:54-58).

மற்றொருமுறை ஜெபாலயத்தில் ஏசாயாவின் சுருளிலிருந்து மேசியாவின்மேல் ஆவியானவர் இருந்ததை விளக்கும்போது, சிலேடையாக தானே மேசியா என்பதுபோல் பேசினார். அவர் வேதவாக்கியங்களை அற்புதமாக விளக்குவதைக் கண்டு முதலில் சபையார் மெய்சிலிர்த்தாலும் நாசரேத் மக்களை இறக்கிப் பேசியதும் சீறத் துவங்கினார். அவரை ஊருக்கு வெளியே தள்ளி, எங்கள் ஊர் கட்டப்பட்டிருந்த செங்குத்தான மலையின் சிகரத்திலிருந்து அவரைத் தலைகீழாய்த் தள்ளிவிடும்படி அங்கு கடத்திக் கொண்டு போனார்கள். அதிர்ந்து போனோம். அம்மா மயங்கி விழுந்தார்கள். எப்படியோ அந்தக் கொலை முயற்சிக்குத் தப்பித்துக்கொண்டார் (லூக் 4:16-30). அடாது செய்வார் படாது படுவர்தான். இதற்குப் பிறகே எங்கள் குடும்பத்தை சபையார் ஓரக்கண்ணால் பார்க்கத் துவங்கினார்.

குடும்பத் தலைவன் என்பதினால் ஒரு காரியம் குறித்துப் பேச அம்மாவோடு அவரைப் பார்க்கச் சென்றோம். அப்படியோவ்! அந்த அறைக்குள் மக்கள் சந்தைக்கடை பொம்மைகள்போல் அடுக்கடுக்காக அமர்ந்திருந்தனர். அவருகிலேயே போக

முடியவில்லை. எங்கள் வருகை அறிவிக்கப்பட்டபோது அவர், “என் தாயார் யார்? என் சகோதரர் யார்?” என்று சொல்லி தன் கையை சீடருக்கு நேரே நீட்டி, “இதோ என் தாயும் என் சகோதரரும் இவர்களே! பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின் படி செய்கிறவன் எவனோ, தேவனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு, அதின்படி செய்கிறவன் எவனோ, அவனே எனக்கு சகோதரனும் சகோதரியும் தாயுமாய் இருக்கிறான்,” என்றார் (மத் 12:46-50; லூக் 8:19-21). எங்களைச் சுத்தமாய் கழற்றிவிட்டுவிட்டாரே எனப் புண்பட்டோம்.

பின்பு தன்னையே இறைமகன் என்றும் மேசியா என்றும் தம்பட்டம் அடித்துக்கொண்டதாகச் செய்தி வந்தது. இது மூளைக் கோளாறா அல்லது பிசாசு பிடித்திருக்கிறதா? அவரை இழுத்துக் கொண்டுவர முயற்சித்தும் முடியாமல் போனது (மாற் 3:21). அவரது கட்டுக் கதைகளுக்கு அம்மா ஒத்து ஊதினதால் அவர்கள் மீதும் எங்களுக்குக் கோபம்தான். எங்கள் உறவினன் யோவான் கிறிஸ்துக்குப் பிடித்தவன்போல ஒட்டகத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு வெட்டுக் கிளியையும் காட்டுத் தேனையும் சாப்பிட்டுக் கொண்டு வனாந்தரத்தில் திரிகிறானே என்று கவலைப்பட்டோம். இப்போது இவர்! அடப் பாவமே! ஊரோடு ஒத்து வாழ வேண்டாமா? (மத் 3:4).

யூதர்களை ரோம ஆதிக்கத்திலிருந்து இயேசு விடுதலையாக்கி ஆளுவார் என்று பேச்சு அடிபட்டது. சிரித்தோம். நீர் அரசரானால் நாம் பணக்கார ராகிவிடுவோம், அண்ணா, என்று கிண்டலடித்தோம். அண்ணாச்சி பொறுமைசாலிதான்! அவர் கொல்லப்பட்டு மூன்றாம் நாள் உயிரோடு வந்துவிடுவதாக சொன்னதாகவும் ஒரு வதந்தி. மண்கோட்டை வைத்துக்கொண்டு மனக்கோட்டை கட்டக்கூடாது.

அண்ணா மிகவும் பிரசித்தி பெற்று ஒரு பெருங்கூட்டம் அவர் பின்னே எருசலேம் சென்றது. அங்கே அவர் செய்ததோ கொடுமை. ஆலய வளாகத்திலிருந்த கடைக்காரர்களை ஈவிரக்கமின்றி அடித்து விரட்டினார் (மத் 21:12,13). ஆலயத் தலைவர்களின் முகத்தில் இனி எப்படி முழிப்போம்? பரிசேயரையும் சதுசேயரையும் தலைமேல் தூக்கி வைத்திருக்கிறோம். நாடகம் ஆடுகிறார்களென்று இயேசு அவர்களை வெளுத்து வாங்கினார் (மத் 23). அவர்

கள் கோபக்கனலை எங்கள் பக்கம் திருப்பினால் என்ன செய்வோம்? கடவுளே காப்பாத்தும்! நன்றாக ஊர்சுத்தக் கற்றுக்கொண்டார் (மாற் 1:38; 6:53; 7:24,31). அதுவும் சில வெட்டிப் பசங்களோடு! சமுதாயத்தில் சம்பாதித்து முன்னேற விருப்பம் கிடையாது. ஏதோ கடவுள்போல பாவங்களையும் மன்னிக்கிறாராம். ஆனால் நாசரேத் வாசிகளோ அவரை மதிப்பதில்லை (மாற் 6:3-5). தன்னைக் குறித்து ஓவரா நினைச்சுக்கிறான் என்றனர். சொந்த ஊரில் பிரமாதமாக எதுவும் அவரால் செய்யமுடிய வில்லை. எனவே மக்கள் அவருக்கு முதுகைத் தான் காட்டினர். சொந்த நாட்டை விட்டே வெளியே போகாதவர் உலகையே இரட்சிக்கப் போகிறாராம். ஹா, ஹா!

நாங்களும் அண்ணனை நம்பவில்லை. எனவே கூடாரப் பண்டிகை நெருங்கியபோது, “நீ யூதேயாவுக்குப் போய் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டியதுதானே. அங்கிருப்பவர்களும் உன் செயல்களைப் பார்க்கட்டுமே,” என்றோம். யூதர்கள் அவரைக் கொல்லப்பார்க்கிறார்கள் என்று அறிந்திருந்தோம். சாகட்டும், எங்கள் பேருக்கே ஊறு விளைவித்தார். இவர் மேசியாவானால் தப்பித்துக் கொள்ளட்டும். இங்கே ஏன் ஒளிந்துகொள்ளப் பார்க்கிறார்? அவரோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களாக எங்களைக் காட்டிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால் அவருக்குப் போக மனமில்லாததால் நாங்கள் புறப்பட்டோம். பின்பு இரகசியமாக வந்தார். இறைமகன் என்றால் மனிதருக்குப் பயப்படவேண்டுமோ? (யோவா 7:1-10).

எருசலேமில் யூதர்கள் அவரை கொலைசெய்ய நினைத்தாலும் யாரும் அவரைத் தொடவில்லை. கடவுளிடத்திலிருந்து வந்தேன் என்று தைரியமாக துருத்தியை ஊதிக் கொண்டிருந்தார் (யோவா 7:27-29). அவர் எங்கள் குடும்பத்தில் ஒருவர் என்பது ஊரறிந்த உண்மை. ஆனால் வானத்திலிருந்து இறங்கி வந்தேன் என்று கப்சா விடுகிறார் (6:42). என்னத்தைச் சொல்ல? அவரைச் சுற்றிப் பெருங் கூட்டம். மக்கள் சுகமடைந்தனர், பிசாசுகள் ஓடின என்பதெல்லாம் உண்மைதான் (7:31). மக்கள் இப்படியும் அப்படியுமாகப் பேசினர். சிலர், “அவர் நல்லவர்,” என்றனர்; மற்றும் சிலர், “இவன் காதிப் பூ சுத்துகிறான்,” என்றனர் (வச 12). சிலர், “இவர் நிச்சய

மாகவே தீர்க்கதரிசியானவர்தான்,” என்றனர்; வேறு சிலர், “இவரே கிறிஸ்து,” என்றனர் (வச 40, 41). வயதுக்கு மிஞ்சிய ஞானம்தான் இவருக்கு. திடுக்கிட வைக்கும் அற்புதங்களைச் செய்ததாகக் கேள்விப்படும்போது தலைச்சுற்றி, தான் சொல்லுகிறபடி இவர் மேசியாதானோ என நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஆனால் எப்படி? நம்மைப்போல தானே இருக்கிறார்! மேசியா இப்படியா வருவார்? “என்னில் பாவம் உண்டென்று உங்களில் யார் என்னைக் குற்றப்படுத்தக்கூடும்?” என்று கேட்கிறார் (8:46). சரியான கேள்விதான். துருவித் துருவிப் பார்த்தாலும் சுட்டிக்காட்ட ஒன்றுமில்லையே.

ஏரோது அரசரின் கோபத்துக்கு யோவான் அண்ணனின் தலை பலியானது (மாற் 6:27). எல்லாரையும் குற்றஞ்சாட்டுவதை விட்டுவிட்டு இதை ஒரு எச்சரிக்கையாக எடுத்துக்கொண்டு அமைதியான வாழ்க்கை வாழலாம். சொன்னால் கேட்பவரா இவர்! எல்லாரையும் தட்டிக்கொடுப்பதை விட்டு (அதுவும் வைர மோதிரக்காரரை) எல்லாரையும் பகைத்துக் கொள்கிறாரே. நாங்களும் அற்புதங்களை நம்பாமலில்லை. எலிசபெத் அத்தை குடுகுடு கிழவியான பின்புதான் அவர்களுக்கு யோவான் அண்ணன் பிறந்தார். ஆனாலும் பரிசுத்த ஆவியினாலேயே கர்ப்பமானேன் என்று அம்மா சொல்வது டீ மச். அதுவும் தீர்க்கதரிசி சொன்ன கர்ப்பமான கன்னி நான்தான் என்று வாய் கூசாமல் சொல்கிறார்கள்! (லூக் 1,2).

குரோதம் வளரவே மூப்பர்களின் கொலைத் திட்டம் வலுக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டுப் புதறினோம். எங்களை அவரோடு அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பவில்லை. அம்மா இரு தலைக் கொள்ளி எறும்பாய்த் தவித்தார்கள். ஒரு பக்கம் அவர் இறைமகன் என்று நம்பினார்கள்; மறுபக்கம் அவர்கள் எதிர்பார்த்ததுபோல் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. யானையைத் தடவிப் பார்த்த ஐந்து குருடர்கள்போல் ஆளுக்கொன்று சொன்னோம். அவர் கைது செய்யப்பட்டு சிலுவையிலிறையப் படக் கொண்டுச் செல்லப்படுகிறார் என்ற செய்தி வந்தது. இவரைக் காப்பாற்ற ஓடுவதற்கு நானென்ன என் சகோதரனுக்குக் காவலாளியா? இளவேனிற்காலத்தில் இலையுதிர்காலமாகிவிட

டாரே என்று ஒரு பக்கம் கவலைதான். தனக்கே குழிதோண்டிக் கொண்டார். அம்மா போவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. பெத்தமனம் பித்து தானே? தவிப்புடன் உடனே புறப்பட்டுச் சென்று எருசலேமில் இயேசுவின் சீடிகளுடன் இணைந்து கொண்டார்கள்.

சிலுவையிலிருந்து அம்மாவிடம் அண்ணன் பேசினதாகவும் அவர்களைத் தனது தாயாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி யோவானிடம் சொன்னதாகவும் கேள்விப்பட்டோம். நல்லதுதான். அவர் இறைமகன் என்று அம்மா நம்பினதால் வீட்டிற்குள் இடியாப்பச் சிக்கல். அந்தப் பொய் தகர்த்தெறியப்பட்டது. இறைமகன் சாவாரா? என் உடன்பிறப்பைப் புதைப்பதை எனது கடமையாய் எடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்தப் பக்கமே எட்டிப் பார்க்க நான் விரும்பவில்லை. நான் ஏன் செலவழிக்க வேண்டும்? மக்களை ஏமாற்றி பணம் பறித்துப் பணக்காரரான அவரது நண்பர்களே செலவு செய்யட்டுமே!

மூன்று நாட்கள் மயான அமைதியில் கழிந்தது. சிலுவையில் அண்ணன் அறையப்படுவதைப் பார்க்க கலிலேயர் பலர் எருசலேம் சென்றிருந்தனர். திரும்பி வந்தவர்கள் செய்தி சொன்னார்கள். ஆய் உய் என்று பேசிவிட்டு இப்படித் துடிதுடித்துச் சாவானேன்? பேதுரு, யோவானும் அவருக்கு நெருக்கமாயிருந்தவர்களும் எருசலேமில் தங்கி விட்டனர். பயந்துபோய் எல்லோரும் குழுவாகக் கதவை அடைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களாம். எங்கள் அண்ணனால் எல்லாருக்கும் கஷ்டம். எங்கள் வீடு “சிலுவையில் அறையப்பட்டவன் வீடு” என்று பட்டம் சூட்டப்பட்டது.

ஞாயிறு சாயங்காலம் கதவைத் தட்டும் சத்தம். வெளுத்த முகத்துடன் நண்பர் ஒருவர் நின்றார். “அண்ணாவைப்பற்றி எதுவும் கேள்விப்பட்டீர்களா?” என்றார். “கேள்விப்பட என்ன இருக்கிறது? ஆண்டாண்டாய் எங்கள் குடும்பம் சம்பாதித்த நற்பெயரைத் துடைத்தெறிந்துவிட்டு அவரும் தொலைந்தார்,” என்று எரிச்சலுடன் பதிலளித்தேன். “அவரைச் சிலர் பார்த்ததாக நீங்கள் கேள்விப்படவில்லையா?” என்றாரே பாக்கணும், “என்னன்ன? உயிரோடா?” பபபத்தேன். “ஆம், ஒன்றுக்கும் அதி

கமானோர் பார்த்திருக்கின்றனர். அவரது உயிர்த் தெழுதல் பற்றிய பேச்சு காட்டுத்தீயாய் பரவி வருகிறது,” என்றார். என் கால்கள் நடுங்கின, அந்தக் குளிரிலும் வியர்த்து விறுவிறுத்தேன், இதயம் தடக் என்றது. அவர் சொன்னபடி அவர் மேசியா தானோ? இடிகேட்ட நாகம்போல் நடுநடுங்கினேன்.

மிகுந்த கலக்கத்துடன் நடந்தவற்றை அசை போட்டுக்கொண்டே உடனடியாக எருசலேம் புறப்பட்டேன். அம்மாவையும் மற்றவர்களையும் சந்தித்தேன். அவர்கள் முகங்கள் ஜொலித்தன. அவர்கள் சொன்னது உண்மைபோல் தோன்றினாலும் அவர் களிலும் சிலர் சந்தேகப்பட்டதால் எனக்கும் சந்தேகம் தீரவில்லை. பரவசத்திற்கும் குழப்பத்திற்குமாக ஊஞ்சலாடினேன். சில நாட்கள் என் மனது குழம்பின குட்டையாயிருந்தது. அதன்பின் ஒருநாள் — அவர் எனக்கும் தரிசனமானார்! என் அண்ணனல்ல, என் ஆண்டவர்!!! (1 கொரி 5:7). அவரது திருக்குரல் கேட்டேன். விழிகள் நீர்வீழ்ச்சிகளாயின. பயத்தோடும் பரவசத்தோடும் நடுங்கி அவர் பாதம் விழுந்தேன். இனி குழப்பமில்லை. ஒரு புதிய நான் பிறந்தேன். எங்களோடுகூட இறைமகன் முகமுகமாக முப்பத்துமூன்று ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தாலும் அவரை அடையாளம் காணாமல் போனோமே. என் தேவன்! என் ஆண்டவர்! என் அண்ணா! என் மனநிலை ராட்டினம் சுற்றியது. காலமெனும் சாலையில் ஓடி அவர் பாதம் முத்தம் செய்து மன்னிப்புக்கோரத் துடித்தேன். அவருக்கு நான் செய்ததையெல்லாம் மறந்து ஏன் என்னைத் தெரிந்துகொண்டார்? அதுதான் கிருபை! ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமானது. அணையுடைத்துக் கிளம்பியது மகிழ்ச்சி.

எங்கள் உடன்பிறந்த அண்ணன் இப்போது எங்கள் ஆன்மீக அண்ணனும் கூட. என் முதல் வேலை என் தம்பி, தங்கைகளை ஆண்டவர் பாதம் கொண்டு வருவதுதான். நாங்கள் குழுவாக மேலறைக்குச் சென்று ஜெபித்து துதித்துக் கொண்டிருந்தபோது பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகிக்கப்பட்டோம் (அப் 1:14; 2:1-4). இவ்விதமாகத் துவங்கின எனது ஆன்மீகப் பயணம் என்னை முதல் கிறிஸ்தவ சபையின் மூப்பனாகக் கொண்டுச் சேர்த்தது. தாழ்வில் துவங்கி சபையின் உச்ச

மட்டக் குழுவோடு இணைக்கப்பட்டது ஒரு நம்ப முடியாத பயணம். பேதுரு, அந்திரேயா, யாக்கோபு, யோவான் மற்றவர்களின் பொன்னான வாழ்க்கையைப் பாழாக்கிப்போட்டானே என் சகோதரன் என்று ஒரு நாள் புலம்பினேன். இன்று அவர்களைப் பார்க்கும்போது தங்கள் வலைகளைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு மனிதரைப் பிடிக்கிறவர்களானதைக் கண்டு அகமகிழ்கிறேன். புகைபோல் மறைந்து போயிருக்கவேண்டிய அவர்கள் பெயர்கள் இன்று பொன்னேடுகளில் பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனது தச்சுப் பட்டறையை இழுத்து மூடி விட்டுப் பிறர் கையைப் பார்த்துப் பிழைப்பது கடினமாகத் தெரிந்தது. ஆனாலும் தைரியமாகச் செய்தேன். இன்றுவரை அதற்காய் கவலைப்படவில்லை. உலகத்தை இறுகப் பற்றியிருந்த என் விரல்கள் தளரத் துவங்கின. இன்று இறைவார்த்தையை வாசிக்கும்போது யாவும் டக்டக் எனப் பொருந்துகின்றன. அவர் தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேறுதல்!

தேவனுக்கும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் ஊழியக்காரனாக நான் இப்போ என்னைப் பார்க்கிறேன் (யாக் 1:1). ஆதித் திருச்சபையின் மூப்பனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்காய் தேவனைத் துதிக்கிறேன். சிறைச்சாலையிலிருந்து பேதுரு அற்புத விடுதலை பெற்றபோது உடனே எனக்குச் சொல்லி அனுப்பினார் (அப் 12:17). புறவினத்தவர் இரட்சிக்கப்பட விருத்தசேதனம் அவசியமில்லை என்ற இறுதிக் கருத்தை எருசலேம் குழுமத்தில் எடுத்துரைப்பது என் பொறுப்பாயிற்று. அதனால் சர்ச்சை முடிவுக்கு வந்தது (அப் 15:13-22). புறவினத்தவர் நடுவில் பவுல் நட்சத்திரமாய் ஜொலித்தார். மற்ற மூப்பர்களையும் என்னையும் எருசலேமில் சந்தித்து புறவினத்தவர் நடுவில் நடந்த ஊழியத்தை விவரித்தார். நாங்கள் கர்த்தரை மகிமைப்படுத்தி அவருக்குச் சில ஆலோசனைகளைக் கூறினோம் (அப் 21:17-19). மறுபடியும் என்னை பவுல் எருசலேமில் சந்தித்தார் (கலா 1:19). பேதுருவுக்கும் யோவானுக்கும் இணையாக சபையின் தூணாகக் கருதப்படுவதற்கு நான் அருகதையற்றவன். பவுலுக்கு அளிக்கப்பட்டக் கிருபையை அறிந்தபோது நாங்கள் விருத்தசேத

னம் உள்ளவர்களுக்கும் அவர்கள் புறவினத்தவருக்கும் பிரசங்கிக்கும்படி, அந்நியோந்நிய ஐக்கியத்திற்கு அடையாளமாக பவுலுக்கும் பரன்பாவுக்கும் வலதுகை கொடுத்து, தரித்திரை நினைத்துக் கொள்ளும்படிக்கு ஆலோசனை கூறி அனுப்பினோம் (2:9,10). நியாயப்பிரமாணத்தினாலல்ல, விசுவாசத்தினாலேயே பிழைக்கிறோம் என்று நாளடைவில் புரிந்துகொண்டேன் (வச 12).

திருச்சபை குறைவற்றதாக இல்லை. கிறிஸ்தவர் சோதனையில் தடுமாறி விழுந்தனர், நாவினால் ஒருவரையொருவர் வெட்டி வீழ்த்தினர், செல்வந்தர் செருக்குற்றிருந்தனர், பாரபட்சமும் சண்டைகளும் தலைவிரித்தாடின. எனவே சிதறியிருக்கிற பன்னிரண்டு கோத்திரங்களுக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதற்கும் கர்த்தர் அருளின அபிவேகத்திற்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். அக்கடிதம் எழுதிய கொஞ்சக் காலத்திலேயே, கி.பி. 70இல் யூதர்களை இறுதியாக ரோமர் நசுக்கி அவர்களுக்கென்று நாடே இல்லாமல் சிதறடித்தனர் (1,878 ஆண்டுகட்கு. இன்றைய இஸ்ரேல் 1948இல் நிறுவப்பட்டது). என் தம்பி யூதாவும் ஒரு நிரூபம் எழுதியது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

என் அண்ணாவின் பிரசன்னத்திற்கு மகிழ்வாய், நிறைவுபெற்றவனாய் சீக்கிரம் சென்றடைவேன் என்று பரவசமடைகிறேன். முப்பத்துமூன்று ஆண்டுகள் இறைமகனோடு இவ்வுலகில் வாழ்ந்தேன் என்று பொறாமைப்படுகிறீர்களா? அட விடுங்கள். நீங்கள் அவருடைய வார்த்தையை வாசித்து, அவர் கட்டளைகளின்படி செய்து, அவர் சித்தம் செய்தால் உங்களுக்கும் அவர் அண்ணாதான் (எபி 2:11,12). அநேக சகோதர சகோதரிகளுக்குள்ளே அவர் மூத்தவர் என்று பவுலும் எழுதுகிறார். எனவே அவர் சாயலாய் மாறும் பொறுப்புடையவர்களாகிறோம். அதையும் அவரே செய்வார் (ரோ 8:29). அவருடைய சகோதரனாய் சகோதரியாய் தாயாய் அவரோடு நீங்களும் வாழலாம், வேண்டும்போதெல்லாம் பேசலாம். அப்படியானால் ஆதவனைக் கண்டு அகமகிழும் அல்லியாய் மலருவீர்கள். “காணாதிருந்தும் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்” (யோவா 20:29). ■

(www.lilianstanley.com)